HebrewBooks.org ©Moznaim Publishers. No commercial use allowed.

גמ' הוא. דרשינן המייהו דהכי משמע הוא יהיה קיים מערכך: **עד האידנא דהוה ליה.** מעכל יתירה לאשולי הוו מושלי ליה מגירות: **סליקו ליה** [י] **תפילין.** חלצו לו תפילין מראשו עד שיפדם בדמים: **מצוה קא עבידנא.** דיהיבנא לבדק הבית הילכך אכל נכסיה הוה דעתיה: **מתני' אין לו לא בכסות ואשתו.** שאינו שלו: **ושמן.** לשם אשתו ובניו: **סגדלים חדשים.** רבותא קמ"ל [דאע"ג] דעדיין לא נעלום הרי הן בחזקתן משעת לקיחה: **אע"פ שאמרו עבדים נמכרים [בכסותן] ושמן.** דלכתן יפה שלהן משבחת ומעלה (א) דמיהן כגון גבי נכסי יתומים שאם תילקח לעבד כסות בשלשים דינר הוא משביח מנה על מה שהוא שוה עכשיו: (ב) **ליאטים.** דמים שהוא שוה עכשיו: **ללך.** שדרך סוחרים לבא שם (ג) : **אין לו להקדש אלא מקומו.** במרגלית: **ושעתו.** בעבד ופרה שהמעריך עצמו ומך הוא ונידון בהשג יד ולפי מה שיש לו נותן להקדש והיה לו עבד הישוש עכשיו עשרים זוז אין אומרים נמאס עשרים זוז ומכר נמאס ועשרים זוז ונמצאו דמי העבד תשעים זוז וכן יתן זה להקדש אלא לפי שעתו שמין אותו וכן פרה וכן מרגלית בכפר אין שמין אותה אלא לפי מקומה: **גמ' אלא ישהה מרגלית לקלים.** לאדם קל ועני שהעריך עצמו ויש לו מרגלית לא ישהנה לו גיזבר לומר העלה אותה לכרך ולפי אותן הדמים תן אלא לפי מה שהוא כאן שמין וזה משהה אותה וימכרנה כמה שילה ולפי דמים שנמאוה יתן שהרי בזמן שהעריכו כהן לא היה לו יותר:

הדרן עלך שום היתומים

אין מקדישין. שדה אחוזה לפני היובל פחות משתי שנים כדכתיב במקדים שדה אחוזה על פי שנים הנותרות (ד) ואין שנים פחות משתי שנים: **ולא גואלין אחר היובל פחות משנה.** מפרש לה בגמרא [ע"ב] רב לטעמיה ושמואל לטעמיה: **ואין מחשבין כו'.** מפרש בגמרא [כה.]: **אבל הקדש מחשב חדשים.** כלומר ואם ריוח של הקדש הוא שנחשוב אותה ילילת חלי שנה שילה כי הא דמפרש לקמן [שם] דלקדשה בפלגא דארבעים ותמני דאי חשבת להיא ילילה הוה ליה פחות משתי שנים לפני היובל ולא מיפרקא בגירוע אלא במחשין ואי [ב] לא חשבת אותן חדשים שילה ה"ל שתי שנים לפני היובל ואיכא פסידא דהקדש לא שקיל אלא שני סלעים ושני פונדיונין הכא ולאי מחשבין אותה ביליה הוה ליה פחות משתי שנים: **גמ' ורמינהו מקדישין בין לפני היובל.** דמשמע אפילו פחות מב' שנים: **רב ושמואל דאמרי תרוייהו אין מקדישין נגאלו בגירוע פחות מב' שנים.** בשנה ראשונה של יובל ובא לגאולה נותן בנית כור ג' סלעים כדכתיב זרע חומר שעורים [ויקרא כז] ואם הקדישה עשר שנים או עשרים לאחר היובל מחשבין השנים הנותרות עד היובל הבא ונותן סלע ופונדיון לכל שנה כדכתיב (ויקרא כז) ואם אחר היובל יקדיש שדהו וחשב לו וגו' ונגרע מערכך והיינו גירוע שאינו נותן חמשים סלעים כפי היובל פודה אותה בשני סלעים ושני פונדיונין כדכתיב [שם] על פי השנים הנותרות. וכן עולה החשבון של גאולת שדה אחוזה לכל שנה סלע ופונדיון שהרי אם הקדישה בשנה ראשונה בפלגא דארבעים ותמני היובל היה פודה בחמשים שקל כדכתיב [שם] אם משנת היובל יקדיש שדהו וגו' משנת ולא שנת יובל בכלל אלמא בשנה שלאחר היובל קאי קרא ותקמר יתן חמשים לא לתשעה ומ' שנים הבאים עד יובל הבא תשע וארבעים סלעים נמצא סלע יותר על סלע לכל שנה חלקיהו לפונדיונין דבסלע יש מ"מ פונדיונין הרי לכל שנה סלע ופונדיון פחות פונדיון הילכך המקדים שדהו לאחר היובל שנים או שלש שנים נותן לכל שנה עד היובל סלע ופונדיון. ואף על פי שבחשבון סלע ופונדיון כגון מ"ט סלעים ומ"ט פונדיונין והסלע אינו אלא מ"מ פונדיונין הא פרכינן ליה היובל יש בכור לגאלה (דף ג.) פונדיון זה מה טיבו קולבון לפרוטרוט. וקאמרי רב ושמואל דהמקדים פחות משתי שנים לפני היובל אין כאן דין גירוע ואם בא לגאלה נותן ג' [ג] סלעים דגבי גירוע כתיב (ויקרא כז) על פי השנים הנותרות ונגרע ומיעוטו שנים שנים ועלה טובה קמשמע לן מתני' שיהא אדם חם על נכסיו ולא יקדיש [ד] יפדה פחות משתי שנים שלא יפסיד מ"מ סלעים: **בשלמא לענין גירוע.** מוכר שדהו בשנת היובל **אלא שמואל עליה דרב** לקמן דאינה מכורה משום **דאיכא יוצאה עכשיו** וחזרות לבעלים **אינה מכורה** ק"ו **מה מכורה כבר** קודם היובל **יוצאה עכשיו** בשנת היובל אינו דין **שלא תמכר** כלל בשנת היובל **אבל הכא** מי **איכא למימר** ק"ו ומה קדושה כבר יוצאה לבעלים כיובל אינה קדושה עליה כלל): **וחתנן.** דאינה חוזרות לבעלים: [אלא] **הגיע היובל ולא נגאלה הבהנים נכנסין לתוכה ונותנין דמיה לחקדש דברי ר' יהודה.** אלמא דשל הקדש הויא הכי נמי תקדיש בשעת היובל: [**אלא**] **שמואל כר' שמעון סבירא ליה דאמר נכנסין לתוכה ולא נותנין.** דמיה לחקדש אלא שלהן תהא וכי היכי דלא הוו דמיה לחקדש הכי נמי דאינה קדושה כי הקדישה בשנת היובל:

גמ' לדרשינן המייהו דהכי משמע הוא יהיה קיים מערכך: **עד האידנא דהוה ליה.** מעכל יתירה לאשולי הוו מושלי ליה מגירות: **סליקו ליה** [י] **תפילין.** חלצו לו תפילין מראשו עד שיפדם בדמים: **מצוה קא עבידנא.** דיהיבנא לבדק הבית הילכך אכל נכסיה הוה דעתיה: **מתני' אין לו לא בכסות ואשתו.** שאינו שלו: **ושמן.** לשם אשתו ובניו: **סגדלים חדשים.** רבותא קמ"ל [דאע"ג] דעדיין לא נעלום הרי הן בחזקתן משעת לקיחה: **אע"פ שאמרו עבדים נמכרים [בכסותן] ושמן.** דלכתן יפה שלהן משבחת ומעלה (ד) דמיהן כגון גבי נכסי יתומים שאם תילקח לעבד כסות בשלשים דינר הוא משביח מנה על מה שהוא שוה עכשיו: (ה) **ליאטים.** דמים שהוא שוה עכשיו: **ללך.** שדרך סוחרים לבא שם (ו) : **אין לו להקדש אלא מקומו.** במרגלית: **ושעתו.** בעבד ופרה שהמעריך עצמו ומך הוא ונידון בהשג יד ולפי מה שיש לו נותן להקדש והיה לו עבד הישוש עכשיו עשרים זוז אין אומרים נמאס עשרים זוז ונמצאו דמי העבד תשעים זוז וכן יתן זה להקדש אלא לפי שעתו שמין אותו וכן פרה וכן מרגלית בכפר אין שמין אותה אלא לפי מקומה: **גמ' אלא ישהה מרגלית לקלים.** לאדם קל ועני שהעריך עצמו ויש לו מרגלית לא ישהנה לו גיזבר לומר העלה אותה לכרך ולפי אותן הדמים תן אלא לפי מה שהוא כאן שמין וזה משהה אותה וימכרנה כמה שילה ולפי דמים שנמאוה יתן שהרי בזמן שהעריכו כהן לא היה לו יותר:

הדרן עלך שום היתומים

אין מקדישין. שדה אחוזה לפני היובל פחות משתי שנים כדכתיב במקדים שדה אחוזה על פי שנים הנותרות (ז) ואין שנים פחות משתי שנים: **ולא גואלין אחר היובל פחות משנה.** מפרש לה בגמרא [ע"ב] רב לטעמיה ושמואל לטעמיה: **ואין מחשבין כו'.** מפרש בגמרא [כה.]: **אבל הקדש מחשב חדשים.** כלומר ואם ריוח של הקדש הוא שנחשוב אותה ילילת חלי שנה שילה כי הא דמפרש לקמן [שם] דלקדשה בפלגא דארבעים ותמני דאי חשבת להיא ילילה הוה ליה פחות משתי שנים לפני היובל ולא מיפרקא בגירוע אלא במחשין ואי [ח] לא חשבת אותן חדשים שילה ה"ל שתי שנים לפני היובל ואיכא פסידא דהקדש לא שקיל אלא שני סלעים ושני פונדיונין הכא ולאי מחשבין אותה ביליה הוה ליה פחות משתי שנים: **גמ' ורמינהו מקדישין בין לפני היובל.** דמשמע אפילו פחות מב' שנים: **רב ושמואל דאמרי תרוייהו אין מקדישין נגאלו בגירוע פחות מב' שנים.** בשנה ראשונה של יובל ובא לגאולה נותן בנית כור ג' סלעים כדכתיב זרע חומר שעורים [ויקרא כז] ואם הקדישה עשר שנים או עשרים לאחר היובל מחשבין השנים הנותרות עד היובל הבא ונותן סלע ופונדיון לכל שנה כדכתיב (ויקרא כז) ואם אחר היובל יקדיש שדהו וחשב לו וגו' ונגרע מערכך והיינו גירוע שאינו נותן חמשים סלעים כפי היובל פודה אותה בשני סלעים ושני פונדיונין כדכתיב [שם] על פי השנים הנותרות. וכן עולה החשבון של גאולת שדה אחוזה לכל שנה סלע ופונדיון שהרי אם הקדישה בשנה ראשונה בפלגא דארבעים ותמני היובל היה פודה בחמשים שקל כדכתיב [שם] אם משנת היובל יקדיש שדהו וגו' משנת ולא שנת יובל בכלל אלמא בשנה שלאחר היובל קאי קרא ותקמר יתן חמשים לא לתשעה ומ' שנים הבאים עד יובל הבא תשע וארבעים סלעים נמצא סלע יותר על סלע לכל שנה חלקיהו לפונדיונין דבסלע יש מ"מ פונדיונין הרי לכל שנה סלע ופונדיון פחות פונדיון הילכך המקדים שדהו לאחר היובל שנים או שלש שנים נותן לכל שנה עד היובל סלע ופונדיון. ואף על פי שבחשבון סלע ופונדיון כגון מ"ט סלעים ומ"ט פונדיונין והסלע אינו אלא מ"מ פונדיונין הא פרכינן ליה היובל יש בכור לגאלה (דף ג.) פונדיון זה מה טיבו קולבון לפרוטרוט. וקאמרי רב ושמואל דהמקדים פחות משתי שנים לפני היובל אין כאן דין גירוע ואם בא לגאלה נותן ג' [ג] סלעים דגבי גירוע כתיב (ויקרא כז) על פי השנים הנותרות ונגרע ומיעוטו שנים שנים ועלה טובה קמשמע לן מתני' שיהא אדם חם על נכסיו ולא יקדיש [ד] יפדה פחות משתי שנים שלא יפסיד מ"מ סלעים: **בשלמא לענין גירוע.** מוכר שדהו בשנת היובל **אלא שמואל עליה דרב** לקמן דאינה מכורה משום **דאיכא יוצאה עכשיו** וחזרות לבעלים **אינה מכורה** ק"ו **מה מכורה כבר** קודם היובל **יוצאה עכשיו** בשנת היובל אינו דין **שלא תמכר** כלל בשנת היובל **אבל הכא** מי **איכא למימר** ק"ו ומה קדושה כבר יוצאה לבעלים כיובל אינה קדושה עליה כלל): **וחתנן.** דאינה חוזרות לבעלים: [אלא] **הגיע היובל ולא נגאלה הבהנים נכנסין לתוכה ונותנין דמיה לחקדש דברי ר' יהודה.** אלמא דשל הקדש הויא הכי נמי תקדיש בשעת היובל: [**אלא**] **שמואל כר' שמעון סבירא ליה דאמר נכנסין לתוכה ולא נותנין.** דמיה לחקדש אלא שלהן תהא וכי היכי דלא הוו דמיה לחקדש הכי נמי דאינה קדושה כי הקדישה בשנת היובל:

ולא לאשתו ובניו מערכך. גלוין. וא"ת לרבי יהודה דדרש לעיל מהאי קרא הוא עד שיהא במכותו מתחילתו ועד סופו מהיכא ידע להך דרשא, וי"ל דסבר שקולין הן ויבואו שניהם, והשתא ניחא דהוה קשה לן לעיל לרבנן דפליגי עליה דרבי יהודה מאי דרשי מהוא ולהך דרשא דרשי ליה. הרא"ש ד"ל: **שנים.** ס"א וליתני אין מקדישין ליגאל בגירוע פחות משתי שנים רבה ורב יוסף דאמרי תרוייהו אין מקדישין ליגאל בגירוע בפחות משתי שנים כך מצאתי בכל ס"ש של קלף, וי"ל דרבה ורב יוסף מתרצין הקושיא כלומר תני כך במתניתין בהדיא אין מקדישין ליגאל בגירוע ואי הוי גרסי רבה ור"י דאמרי תרוייהו תני אין מקדישין כו' הוה אתי שפיר: **אין לחקדש אלא מקומו ושעתו.** גלוין. וא"ת מ"ש מהכרחת ששים יום אלמא בשמתמתינן לריוח הקדש, וי"ל דאין טעם המתנת הכהרחה אולי יתיקר לאחר שהוקדש אלא שיימכר בשוויו כמו שהיה שוה בשעת שהוקדש. הרא"ש ד"ל: **משנה אחת.** גמ' ורמינהו [והשאר נמחק מכאן ושייך לקמן ס"ה ע"א] (רש"ש): **אין מקדישין ליגאל בגירוע פחות משתי שנים.** פי' דאם הקדישה בשנת מ"ט ונתן חמשים כאילו הקדישה בהדיא דגזרת הכתוב הוא דאם יש [שתי] שנים נותרות נגרע ואם אין [שתי] שנים נותרות נותן פדיון לא שייך אלא לפרש מילתא [דרב ושמואל] דאין גאולה פחותה ממה שמגיע לשתי שנים אף אם הקדישה בשנת מ"ט נותן פדיון המגיע לשתי שנים שני סלעים ושני פונדיונים, משום דלישנא דגמרא לא משמע הכי דקאמר דאם אדם חם על ממונו ואם לא יפסיד אלא סלע ופונדיון לא שייך בזה למימר חס על נכסיו, ועוד מדקאמר לקמן בשמעתין מכלל דלפני היובל קדשה ליגאל בגירוע ותנא דר ושמואל דאמרי תרוייהו אין מקדישין ליגאל בגירוע פחות משתי שנים לפני היובל, ואם איתא שמגרע מ"ז שנים ונותן משתי שנים מאי פריך מרב ושמואל הא בשנת היובל אינה קדושה ליגאל בגירוע כלל ולפני היובל מגרע מ"ז שנה, ועוד ראיה מדאמרי' לקמן (דף כ"ה) כגון דאקדשה בפלגא דארבעין ותמני, וה"ה [דהו"א] שמחשבין

ז) הן קרא לא כתיב הכא כלל וי"ל דכתיב ותשב לו הכהן את הכסף על פי השנים הנותרות עד שנת היובל ונגרע מערכך. ח) גם כאן ט"ס וי"ל ותשב לו הכהן ע"פ השנים הנותרות כלומר שיגרע וכו'.

שיטה מקובצת

חדשי השנה הבאים כאילו הן שנה ויהיו שתי שנים לפני היובל ונגרע כח ההקדש ואם לא היה נותן כשהקדיש פחות משתי שנים לפני היובל אלא פדיון המגיע לשתי שנים מה היינו מריחיים אם נחשב חדשים הבאים כאילו הן שנה ויש כאן [שתי] שנים הנותרות יותר משלא נחשבם כן רב ובין כך יגרע מ"ז ויתן משתי שנים האחרונות, אלא ודאי אם לא נחשב חדשים הבאים כאילו הן שנה צריך ליתן חמשים, ועוד ראיה מדאמר לקמן (כה:) בעא מיניה רמי בר חמא מרב חסדא הקדישה פחות משתי שנים לפני היובל מהו שתצא להנים ביובל, א"ל מאי דעתך ונגרע מערכך והיה השדה בצאתו ביובל דבר גירעון עד דלאו בת גירעון לא, ואי הוה מגרע מ"ז שנה נותן משתי שנים האחרונות הא נמי בת גירעון היא, אלא ודאי מכל הני שמעינן דגזירת הכתוב הוא דאינו מגרע כלל כשאין [שתי] שנים נותרות ונותן פדיון שלם חמשים סלעים. תוס' הרא"ש ד"ל: **יהא אדם חם על נכסיו.** ולא יקדיש פחות משתי שנים לפני היובל ולהכי תני במתניתין אין מקדישין בסתם ולא תני ליגאל בגירוע. כאילו התנא מכריז ומודיע להמון העם שאינם בקיאים בהלכה זו שאל יקדיש פחות משתי שנים לפני היובל שלא יפסידו יותר ממה שהם סבורים שיצערכו לפדות בחמשים שקל, ואיידי דתנא אין מקדישין בסתם תנא נמי ולא גואלין בסתם ולא תנא בגירוע. תוס' הרא"ש ד"ל: **שמואל כר"ש ס"ל דאמר נכנסין לתוכה ואין נותנין דמיה.** האיכא שפיר קל וחומר ומה קדושה כבר יוצא מיד הקדש בלא פדיון שאינה קדושה עכשיו אינו דין שלא תקדוש להצריכה פדיון הילכך תשאר ביד הבעלים ולהכהנים אינה יוצאת אלא לאחר הקדש שכבר יצאה מרשות הבעלים, אבל אי הוה סבר כר' יהודה קדושה וכהנים נכנסים לתוכה (ולא) ונותנים דמים כאילו הוקדשה לפני היובל דכיון דליכא על חומר הא כאילו הוקדשה קודם לכן כדאמר לקמן גבי מכר לרב דלית ליה קל וחומר מכורה ויוצאה. תוס' הרא"ש ד"ל: **רש"י ד"ה ואין מחשבין.** [מתיבות ואין מחשבין כו' עד ד"ה גמ' ורמינהו אכ"מ ומקומו בדף כ"ה ע"א]:

אין לחקדש אלא מקומו ושעתו. וא"ת אם כן למה צריך להמתין שום ההקדש שמים יום והרי בכל הני דהכא אין ממתינין אע"ג דהוי רווחא להקדש ואין לומר דהכא מיירי בשהקדיש כל נכסיו ומשום הכי לא שייך הכרחה זה אינו דהא תניא בתוספתא דפרקין דאפילו לא הקדיש אלא מרגלית לבדה כך הדין דאין ממתינין וי"ל דהכא מיירי במטלטלין ואיתא (בהגהות) [בפ' אלמנה ניזונת] (כתובות דף ק:) דאין מכריזין על אלו שמא יגנבו אבל ריש דמתני' דמצריך הכרחה שמים יום מיירי בקרקעות:

הדרן עלך שום היתומים

אין מקדישין כו': **רב ושמואל דאמרי תרוייהו אין מקדישין ליגאל.** טו) לפדות פחות משתי סלעים וב' טז) פונדיון (יפיס) שהרי אם גאלו הוא או אחר באחד משני היובל יז) כין בכ' כין בג' או באחד מכל שני היובל הוא נגאל לפי השנים הנותרות עד יובל סלע ופונדיון לכל שנה ושנה יח) מ"ט

הגהות הב"ח

(א) רש"י ד"ה אע"פ וכו' ומעלה את דמיהן וכו': (ב) ד"ה לאיטליז ליום: (ג) ד"ה ללכך וכו' ומוכרים את הקרקעות:

מוסף רש"י

החייהו מערכך. גזבר הכא למאכנו כשאין ידו משגת והוא נידון בהשגת יד, דכתיב (ויקרא כז) והעמידו לפני הכהן והעריך אותו הכהן, מעיר לו כדי מיון ונוטל השלר ויש לו ידי הקדש, ואפילו העשיר לאחר שאמדוהו ונטל מה שנדרו (ב"מ קיג). **מצוה קא עבידנא.** דיהיבנא להקדש (ב"ק קב:). **אחד המקדיש נכסיו כו'.** ומגזבר כא למאכנו על ערכו הקלוק כפרסה (כתובות נד). **אין לו.** לגזבר, לא בכסות אשתו. למאכנו בשביל הערך, וכן לגבי מקדש לא הוו בכלל נכסים להקדישו (ב"ק קב:). **שצבע לשמן.** בגדים שנצבע לשם אשתו ולשם בניו ואע"פ שלא בשבילם (כתובות נד). **שלא ישהה מרגלית לקלים.** עני שהעריך עצמו ומא כהן להעריכו יש לו מרגלית אוהב לי' מלעים, אין אומרים אם מסהין אותה עד שיעלה לכרך שיש אם עשיר והוא יקנה בי' סלעים הילכך ל' סלעים יש לו ויתן ערך שלם, אין אומרים כן ואין להקדש אלא מקומו ושעתו (לעיל יח).

הדרן עלך שום היתומים

כהנים נכנסין לתוכה. דהנים של משמר היובל נכנסין לתוכה ויש מלוטה ביד (לקמן כה:).

שינויי נוסחאות

א) רבי אלעזר אומר (שם"מ). **ב)** דלכתן דמושיל ליה (שם"מ). **ג)** לו תפיליו (שם"מ). **ד)** ליה תפיליו (שם"מ). **ה)** לו לא בכסות (שם"מ). **ו)** בלבנ שצבעון לשמן (שם"מ). **ז)** דיוכ משבחה הוא מנה (שם"מ). **ח)** לאיטלים משבחת היא (שם"מ). **ט)** לכך משבחת היא (שם"מ). **י)** שנים ס"א וליתני אין מקדישין ליגאל בגירוע פחות משתי שנים רבה ורב יוסף דאמרי תרוייהו אין מקדישין ליגאל בגירוע בפחות משתי שנים כך מצאתי בכל ס"ש של קלף. (שם"מ). **יא)** תפיליו. תלו לו תפיליו מלאמו (שם"מ). **יב)** ואי אמרת דאין מחשבין אותן חדשים הבאים כאילו הן שנה ויהיו שתי שנים לפני היובל ונגרע כח ההקדש ואם לא היה נותן כשהקדיש פחות משתי שנים לפני היובל אלא פדיון המגיע לשתי שנים מה היינו מריחיים אם נחשב חדשים הבאים כאילו הן שנה ויש כאן [שתי] שנים הנותרות יותר משלא נחשבם כן רב ובין כך יגרע מ"ז ויתן משתי שנים האחרונות, אלא ודאי אם לא נחשב חדשים הבאים כאילו הן שנה צריך ליתן חמשים, ועוד ראיה מדאמר לקמן (כה:) בעא מיניה רמי בר חמא מרב חסדא הקדישה פחות משתי שנים לפני היובל מהו שתצא להנים ביובל, א"ל מאי דעתך ונגרע מערכך והיה השדה בצאתו ביובל דבר גירעון עד דלאו בת גירעון לא, ואי הוה מגרע מ"ז שנה נותן משתי שנים האחרונות הא נמי בת גירעון היא, אלא ודאי מכל הני שמעינן דגזירת הכתוב הוא דאינו מגרע כלל כשאין [שתי] שנים נותרות ונותן פדיון שלם חמשים סלעים. תוס' הרא"ש ד"ל: **יהא אדם חם על נכסיו.** ולא יקדיש פחות משתי שנים לפני היובל ולהכי תני במתניתין אין מקדישין בסתם ולא תני ליגאל בגירוע. כאילו התנא מכריז ומודיע להמון העם שאינם בקיאים בהלכה זו שאל יקדיש פחות משתי שנים לפני היובל שלא יפסידו יותר ממה שהם סבורים שיצערכו לפדות בחמשים שקל, ואיידי דתנא אין מקדישין בסתם תנא נמי ולא גואלין בסתם ולא תנא בגירוע. תוס' הרא"ש ד"ל: **שמואל כר"ש ס"ל דאמר נכנסין לתוכה ואין נותנין דמיה.** האיכא שפיר קל וחומר ומה קדושה כבר יוצא מיד הקדש בלא פדיון שאינה קדושה עכשיו אינו דין שלא תקדוש להצריכה פדיון הילכך תשאר ביד הבעלים ולהכהנים אינה יוצאת אלא לאחר הקדש שכבר יצאה מרשות הבעלים, אבל אי הוה סבר כר' יהודה קדושה וכהנים נכנסים לתוכה (ולא) ונותנים דמים כאילו הוקדשה לפני היובל דכיון דליכא על חומר הא כאילו הוקדשה קודם לכן כדאמר לקמן גבי מכר לרב דלית ליה קל וחומר מכורה ויוצאה. תוס' הרא"ש ד"ל: **רש"י ד"ה ואין מחשבין.** [מתיבות ואין מחשבין כו' עד ד"ה גמ' ורמינהו אכ"מ ומקומו בדף כ"ה ע"א]:

יג) כדפו"ר שלמים. **יד)** ולא יקדיש פחות. **טו)** בגירוע פחות מב' שנים דיכול לדפות בכ' סלעים וכ' פונדיון שהרי אם הקדישה (ש"מ). **טז)** פונדיונים שהרי [ותיבת יפיס ממחק] (שם"מ). **יז)** היובל בעשורה או בעשרים או בכשלים או באחד מכל (שם"מ). **יח)** ושנה דבך הוא עולה לפי חשבון השנים בית זרע חומר שעורים למ"ש שנים לחמשים סלעים (ש"מ).

מדשים (ש"מ). **יט)** כדפו"ר שלמים. **כ)** [ותיבת יפיס ממחק] (ש"מ). **כא)** לדפות בגירוע (ש"מ). **כב)** (צ"ק). **כג)** בגירוע פחות משנה (ש"מ). **כד)** ולא יקדיש פחות (ש"מ). **כה)** ולא יקדיש פחות (ש"מ). **כו)** ולא יקדיש פחות (ש"מ). **כז)** ולא יקדיש פחות (ש"מ). **כח)** ולא יקדיש פחות (ש"מ). **כט)** ולא יקדיש פחות (ש"מ). **ל)** ולא יקדיש פחות (ש"מ). **לא)** ולא יקדיש פחות (ש"מ). **לב)** ולא יקדיש פחות (ש"מ). **לג)** ולא יקדיש פחות (ש"מ). **לד)** ולא יקדיש פחות (ש"מ). **לה)** ולא יקדיש פחות (ש"מ). **לו)** ולא יקדיש פחות (ש"מ). **לז)** ולא יקדיש פחות (ש"מ). **לח)** ולא יקדיש פחות (ש"מ). **לט)** ולא יקדיש פחות (ש"מ). **מ)** ולא יקדיש פחות (ש"מ). **מא)** ולא יקדיש פחות (ש"מ). **מב)** ולא יקדיש פחות (ש"מ). **מג)** ולא יקדיש פחות (ש"מ). **מד)** ולא יקדיש פחות (ש"מ). **מה)** ולא יקדיש פחות (ש"מ). **מו)** ולא יקדיש פחות (ש"מ). **מז)** ולא יקדיש פחות (ש"מ). **מח)** ולא יקדיש פחות (ש"מ). **מט)** ולא יקדיש פחות (ש"מ). **נ)** ולא יקדיש פחות (ש"מ). **נא)** ולא יקדיש פחות (ש"מ). **נב)** ולא יקדיש פחות (ש"מ). **נג)** ולא יקדיש פחות (ש"מ). **נד)** ולא יקדיש פחות (ש"מ). **נה)** ולא יקדיש פחות (ש"מ). **נו)** ולא יקדיש פחות (ש"מ). **נז)** ולא יקדיש פחות (ש"מ). **נח)** ולא יקדיש פחות (ש"מ). **נט)** ולא יקדיש פחות (ש"מ). **ס)** ולא יקדיש פחות (ש"מ). **סא)** ולא יקדיש פחות (ש"מ). **סב)** ולא יקדיש פחות (ש"מ). **סג)** ולא יקדיש פחות (ש"מ). **סד)** ולא יקדיש פחות (ש"מ). **סה)** ולא יקדיש פחות (ש"מ). **סו)** ולא יקדיש פחות (ש"מ). **סז)** ולא יקדיש פחות (ש"מ). **סח)** ולא יקדיש פחות (ש"מ). **סט)** ולא יקדיש פחות (ש"מ). **ע)** ולא יקדיש פחות (ש"מ). **עא)** ולא יקדיש פחות (ש"מ). **עב)** ולא יקדיש פחות (ש"מ). **עג)** ולא יקדיש פחות (ש"מ). **עד)** ולא יקדיש פחות (ש"מ). **עה)** ולא יקדיש פחות (ש"מ). **עו)** ולא יקדיש פחות (ש"מ). **עז)** ולא יקדיש פחות (ש"מ). **עח)** ולא יקדיש פחות (ש"מ). **עט)** ולא יקדיש פחות (ש"מ). **פ)** ולא יקדיש פחות (ש"מ). **פא)** ולא יקדיש פחות (ש"מ). **פב)** ולא יקדיש פחות (ש"מ). **פג)** ולא יקדיש פחות (ש"מ). **פד)** ולא יקדיש פחות (ש"מ). **פה)** ולא יקדיש פחות (ש"מ). **פו)** ולא יקדיש פחות (ש"מ). **פז)** ולא יקדיש פחות (ש"מ). **פח)** ולא יקדיש פחות (ש"מ). **פט)** ולא יקדיש פחות (ש"מ). **צ)** ולא יקדיש פחות (ש"מ). **צא)** ולא יקדיש פחות (ש"מ). **צב)** ולא יקדיש פחות (ש"מ). **צג)** ולא יקדיש פחות (ש"מ). **צד)** ולא יקדיש פחות (ש"מ). **צה)** ולא יקדיש פחות (ש"מ). **צו)** ולא יקדיש פחות (ש"מ). **צז)** ולא יקדיש פחות (ש"מ). **צח)** ולא יקדיש פחות (ש"מ). **צט)** ולא יקדיש פחות (ש"מ). **ק)** ולא יקדיש פחות (ש"מ). **קא)** ולא יקדיש פחות (ש"מ). **קב)** ולא יקדיש פחות (ש"מ). **קג)** ולא יקדיש פחות (ש"מ). **קד)** ולא יקדיש פחות (ש"מ). **קה)** ולא יקדיש פחות (ש"מ). **קו)** ולא יקדיש פחות (ש"מ). **קז)** ולא יקדיש פחות (ש"מ). **קח)** ולא יקדיש פחות (ש"מ). **קט)** ולא יקדיש פחות (ש"מ). **קי)** ולא יקדיש פחות (ש"מ). **קיא)** ולא יקדיש פחות (ש"מ). **קיב)** ולא יקדיש פחות (ש"מ). **קיג)** ולא יקדיש פחות (ש"מ). **קיד)** ולא יקדיש פחות (ש"מ). **קטו)** ולא יקדיש פחות (ש"מ). **קטז)** ולא יקדיש פחות (ש"מ). **קיח)** ולא יקדיש פחות (ש"מ). **קיט)** ולא יקדיש פחות (ש"מ). **קכ)** ולא יקדיש פחות (ש"מ). **קכא)** ולא יקדיש פחות (ש"מ). **קכב)** ולא יקדיש פחות (ש"מ). **קכג)** ולא יקדיש פחות (ש"מ). **קכד)** ולא יקדיש פחות (ש"מ). **קכה)** ולא יקדיש פחות (ש"מ). **קכו)** ולא יקדיש פחות (ש"מ). **קכז)** ולא יקדיש פחות (ש"מ). **קכח)** ולא יקדיש פחות (ש"מ). **קכט)** ולא יקדיש פחות (ש"מ). **רל)** ולא יקדיש פחות (ש"מ). **רלא)** ולא יקדיש פחות (ש"מ). **רלב)** ולא יקדיש פחות (ש"מ). **רלג)** ולא יקדיש פחות (ש"מ). **רלד)** ולא יקדיש פחות (ש"מ). **רלה)** ולא יקדיש פחות (ש"מ). **רלו)** ולא יקדיש פחות (ש"מ). **רלז)** ולא יקדיש פחות (ש"מ). **רלח)** ולא יקדיש פחות (ש"מ). **רלט)** ולא יקדיש פחות (ש"מ). **רמ)** ולא יקדיש פחות (ש"מ). **רמא)** ולא יקדיש פחות (ש"מ). **רמב)** ולא יקדיש פחות (ש"מ). **רמג)** ולא יקדיש פחות (ש"מ). **רמד)** ולא יקדיש פחות (ש"מ). **רמה)** ולא יקדיש פחות (ש"מ). **רמו)** ולא יקדיש פחות (ש"מ). **רמז)** ולא יקדיש פחות (ש"מ). **רמח)** ולא יקדיש פחות (ש"מ). **רמט)** ולא יקדיש פחות (ש"מ). **רנ)** ולא יקדיש פחות (ש"מ). **רנא)** ולא יקדיש פחות (ש"מ). **רנב)** ולא יקדיש פחות (ש"מ). **רנג)** ולא יקדיש פחות (ש"מ). **רנד)** ולא יקדיש פחות (ש"מ). **רנה)** ולא יקדיש פחות (ש"מ). **רנו)** ולא יקדיש פחות (ש"מ). **רנז)** ולא יקדיש פחות (ש"מ). **רנח)** ולא יקדיש פחות (ש"מ). **רנט)** ולא יקדיש פחות (ש"מ). **רס)** ולא יקדיש פחות (ש"מ). **רסא)** ולא יקדיש פחות (ש"מ). **רסב)** ולא יקדיש פחות (ש"מ). **רסג)** ולא יקדיש פחות (ש"מ). **רסד)** ולא יקדיש פחות (ש"מ). **רסה)** ולא יקדיש פחות (ש"מ). **רסו)** ולא יקדיש פחות (ש"מ). **רסז)** ולא יקדיש פחות (ש"מ). **רסח)** ולא יקדיש פחות (ש"מ). **רסט)** ולא יקדיש פחות (ש"מ). **רע)** ולא יקדיש פחות (ש"מ). **רעא)** ולא יקדיש פחות (ש"מ). **רעב)** ולא יקדיש פחות (ש"מ). **רעג)** ולא יקדיש פחות (ש"מ). **רעד)** ולא יקדיש פחות (ש"מ). **רעה)** ולא יקדיש פחות (ש"מ). **רעו)** ולא יקדיש פחות (ש"מ). **רעז)** ולא יקדיש פחות (ש"מ). **רעח)** ולא יקדיש פחות (ש"מ). **רעט)** ולא יקדיש פחות (ש"מ). **רפ)** ולא יקדיש פחות (ש"מ). **רפא)** ולא יקדיש פחות (ש"מ). **רפב)** ולא יקדיש פחות (ש"מ). **רפג)** ולא יקדיש פחות (ש"מ). **רפד)** ולא יקדיש פחות (ש"מ). **רפה)** ולא יקדיש פחות (ש"מ). **רפו)** ולא יקדיש פחות (ש"מ). **רפז)** ולא יקדיש פחות (ש"מ). **רפח)** ולא יקדיש פחות (ש"מ). **רפט)** ולא יקדיש פחות (ש"מ). **רצ)** ולא יקדיש פחות (ש"מ). **רצא)** ולא יקדיש פחות (ש"מ). **רצב)** ולא יקדיש פחות (ש"מ). **רצג)** ולא יקדיש פחות (ש"מ). **רצד)** ולא יקדיש פחות (ש"מ). **רצה)** ולא יקדיש פחות (ש"מ). **רצו)** ולא יקדיש פחות (ש"מ). **רצז)** ולא יקדיש פחות (ש"מ). **רצח)** ולא יקדיש פחות (ש"מ). **רצט)** ולא יקדיש פחות (ש"מ). **רק)** ולא יקדיש פחות (ש"מ). **רקא)** ולא יקדיש פחות (ש"מ). **רקב)** ולא יקדיש פחות (ש"מ). **רקג)** ולא יקדיש פחות (ש"מ). **רקד)** ולא יקדיש פחות (ש"מ). **רקה)** ולא יקדיש פחות (ש"מ). **רקו)** ולא יקדיש פחות (ש"מ). **רקז)** ולא יקדיש פחות (ש"מ). **רקח)** ולא יקדיש פחות (ש"מ). **רקט)** ולא יקדיש פחות (ש"מ). **רק"א)** ולא יקדיש פחות (ש"מ). **רק"ב)** ולא יקדיש פחות (ש"מ). **רק"ג)** ולא יקדיש פחות (ש"מ). **רק"ד)** ולא יקדיש פחות (ש"מ). **רק"ה)** ולא יקדיש פחות (ש"מ). **רק"ו)** ולא יקדיש פחות (ש"מ). **רק"ז)** ולא יקדיש פחות (ש"מ). **רק"ח)** ולא יקדיש פחות (ש"מ). **רק"ט)** ולא יקדיש פחות (ש"מ). **רק"י)** ולא יקדיש פחות (ש"מ). **רק"יא)** ולא יקדיש פחות (ש"מ). **רק"יב)** ולא יקדיש פחות (ש"מ). **רק"יג)** ולא יקדיש פ